

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Bibliothèque nationale de France (BnF)

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

Z

10403

~~4° 00.163~~

EXCUEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

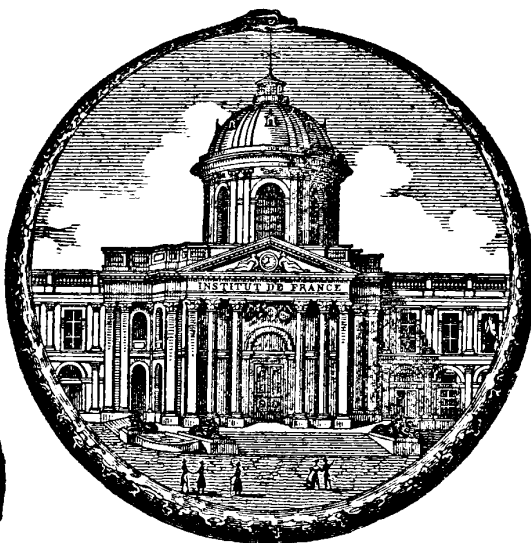
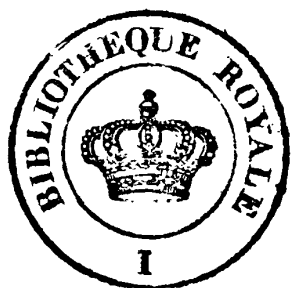
TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT

FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIAE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

M DCCC XL.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimaque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucae. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannî recensionî (in opuscul. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiiue somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodæi natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Goettlingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Goettlingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Goettlingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Goettlingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litterr.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensione, quam Iulius Cæsar de illo Sœtbeeri opusculo scripsit, legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, ἀΐξαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίῃσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μῆδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermanni ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασίλειαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermanni coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἔτεδν δ' ἐθέλεις, restituiimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi.

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὁξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄκαμπτον aut ἄκαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glaserwaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit; cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomericorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκευθε	κεκεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐδν	ἐδὸν	v. 443. αὖ	αὖθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κεῖναι	κεῖνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυνανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν	et ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνθη	ὑπηχλύνθη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνὶ	v. 504. ἀπραδίησι	ἐγχείησι
v. 147. ἔθετ'	ἔλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαὸν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', δν	v. 529. Δήϊχον, ἡδὲ	Δηϊόχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', δν	v. 558. ἔκεσθε	ἔκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἡ. μέγα τοι δ'	Ἡ μέγα τοι δ'
v. 179. Ἡ δ' οἷη	Οἷη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά- γλως δ' ἡ σεῖο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῆσιν Ἐκπάγλως, ἡ σεῖο θεουδέος ἐστὶ γενέ- θλης·	v. 583. ἔτλης	ἔφης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνὶ	v. 598. δύσαν	δύσαν
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσαν	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι (1)	v. 615. ἦδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτησιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι αἰψα
v. 287. ἐν	ἐνὶ	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμὸς	Κυδοιμὸς	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἦκαχε	ἦπαφε
v. 326. οἷ	ὥς	v. 724. οὔνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεῖ
		v. 753. θέμις et ἄτη	Θέμις et Ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπτ.» Qua admissa mutatione τῇ esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βῆην, fortasse λίην.»

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
	v. 761. ἐξεφάνθη		ἐξεφάνθη		v. 440. ἐπιστάμενος		ἐπισταμένως
	v. 793. μένος μέγα		μέγα σθένος (1)		v. 443. ἐπεσσυμένως		ἐπεσσυμένω
L. II. v. 6.	σκοπιάσκον		σκοπιάζον		v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ		αὐτῇ κεν φήμῃ
	v. 30. πω		που			εἰ μεγάθυμον	τάχα θυμὸν
	v. 48. ὄρνυτ'		ᾠρνυτ'		v. 457. περιώσιος		περιώσιον
	v. 55. ἥ μὲν		ἡμὲν		v. 464. ὄφελέν με		ὄφελόν με
	v. 59. ἐνὶ		μετὰ		v. 467. ἀγανούς τε		γεραρούς τε
	v. 61. ὄφελεν, καὶ		ὄφελον καὶ		v. 469. δ' ἔθηκεν		δὲ θῆκεν
	v. 80. μαρναμένω		παρφαμένω		v. 480. πένθος		θυμὸν
	v. 127. Μέμνων		Μέμνον		v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε		πένθος λευγαλέον· τό
	v. 163. τάχα		τοῖς		v. 502. ἀκάχησας		ἀπάφησας
	v. 165. ἐν		ἐνὶ		v. 526. ὁ		ὃγ'
	v. 169. ὀχέεσφι		ὀχέεσσι		v. 538. οἶον, δτ'		οἶόν τ'
	v. 174. κεν		καὶ		v. 614. ὅν		τόν
	v. 187. ὕστερος		ὑστατος		v. 619. ἄλλοτε		ἀλλ' ὅτε
	v. 196. ἅπαν· οἱ		πάν· τοῖ		v. 661. θοῇ		θεᾶν
	v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα		ἴσαν εἰ ἀγυῖα		v. 665. Ἀλλ' ὅτε		Καὶ τότε
	v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος		θεινόμεν' εἰ πυρὸς		v. 714. εὐ πνείοντες		εὐπνείοντες
	v. 232. βαρὺ		βαθὺ		v. 716. δ' ἐγίγνατο		δὲ γίγνετο
	v. 233. οἱ γ'		οἱγ'		v. 783. τὰ μὲν		τά τε
	v. 289. γὰρ		δὲ		L. IV. v. 6. σχεδὸν		πέδον
	v. 300. ἔτι ἐλθέμεν		ἐτ' ἐπελθέμεν		v. 17. αὖ		αὖθ'
	v. 314. μόγου		μόθου		v. 22. ἦ		τοῦ
	v. 320. Μέμνων		Μέμνον		v. 27. ἐπέδρακεν		ἐσέδρακεν
	v. 339. τοῖ		οἱ		v. 33. αὖ		αὖτ'
	v. 361. μοῖρα		Μοῖρα		v. 46. δ' ἐγήθεον		δὲ γήθεον
	v. 421. προφερεστέρα		προφερεστέρα (2)		v. 70. δῆτ'		δαῖτ'
	v. 446. βεβλημένος		βεβλημένον		v. 93. ἥδεται		ἔλδεται (4)
	v. 495. ὑπέβραχεν		ἐπέβραχεν		v. 146. ὅσσ'		ὥς δ'
	v. 520. ἥ μὲν εἰ ἡ δ'		ἡμὲν εἰ ἡδ'		v. 168. ἔσσυτο		ἴστατο
	v. 543. ἄορ		αἶμα		v. 185. οἶδε		δοιοῖ
	v. 546. ἐπεσμαράγησε		ὑπεσμαράγησε		v. 249. δένδρ'		δένδρε'
	v. 602. θέρους		θέρευσ		v. 265. ἐν		ἐνὶ
	v. 618. οὗτ' ἄρ' εἰ ὀπίσαστο		οὐ γὰρ εἰ ὀπίσαστο		v. 277. γ' ἐτέρπετο		τε τέρπετο
	v. 665. ῥὰ Πηλιάδες		μὲν ἄρ' Ἡλιάδες		v. 311. κρατερώτερος		κρατερώτατος
	v. 666. ὦϊξε		ἡῖξε.		v. 326. ἐνεγγύς		ἐγγύς
L. III. v. 28.	δ' ἔθηκε		δὲ θῆκε		v. 364. ἤλασε		ὀκλασε
	v. 49. ἡκαχες		ἡπαφες		v. 383. Ἰάσονος		Ἰήσονος
	v. 57. ἐ		οἱ		v. 396. ἀμφιτετρυμμένα		αἶψα τεθρυμμένα (5)
	v. 58. οὐδ'		οὐτ'		v. 400. προπάροιθε		τοπάροιθε
	v. 65. ὑπὲρ		ὑπὲκ		v. 416. ἐπαλγύνεσκε		ἐτ' ἀλγύνεσκε
	v. 69. τλήτω		στήτω		v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·		ἀπόνητο· ἄχνοον —
	v. 70. τοῖ		οἱ		v. 441. θέρους εὐθαλπέος		θέρευσ εὐθαλπέος
	v. 94. οἱ δὲ		ἡδὲ		v. 445. μὲν		μιν
	v. 114. σχέτλιοι		σχέτλιος		v. 487. ἔλευσσαν		ἐνευσαν
	v. 159. ἥριπε γαίης		ἥριπε, βαιὸν		v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης		ἰδμονι, παμμαχίης
	v. 169. τίσεσθ'		τίσετ' ἄρ' (3)		v. 522. ἐνθορον·		ἐκθορον·
	v. 184. ἐ		οἱ		v. 559. ἐν		ἐνὶ
	v. 190. ἀρήγετε		ἀρήγοιτ'		L. V. v. 14. ἀμπετέτυκτο		ἀμπετέτυκτο
	v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες		πόλιν εἰ εἰρύσωμεν		v. 35. θανάτου		Θανάτου
	v. 222. τε		ῥά θ'		v. 36. ὑσμῖναι		Ἵσμῖναι·
	v. 225. ὑπαὶ		ὑπὸ		v. 72. μειδιῶσ'		μειδιῶων
	v. 295. δῆ		δῆτ'		v. 125. κ'		τ'
	v. 304. ναιετάσκειν		ναιετάασκειν		v. 126. νύ κεν		νῦν
	v. 319. ἀπαι		ἀπὸ		v. 127. μετεύαδεν		μέγ' εὐαδεν
	v. 340. ἐμπνείοντα		ἀμπνείοντα		v. 134. Ἰδομένη· αὐτὸν,		Ἰδομένη· κλυτὸν,
	v. 379. οἱ		οἱγ'		v. 145. δῶη		δῶη
	v. 386. εὖτε		ἔστε		v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε		ὄντινά κεν τῶνδ' ἀνδρα
	v. 409. τ' αὖ		δ' αὖτ'		v. 176. ἐρατεινήν·		ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγγεῦσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice haurierit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεται, Lehrsio κῆδεται in mentem venit. Mox v. 168 ἴστατο Lobeckii coniectura est ad Aiace p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsio αὖθις fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

v. 212. ἔχεις	ἔχεις
v. 216. μ' ὑπείκει	μοι ὑπείκει
v. 240. οὔτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος
v. 281. μητιόντο	μητιόνται
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἄρ'
v. 359. ὥς	ὥς
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν
v. 386. ἦδὲ	ἦε
v. 388. βίη	βίη
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι
v. 422. ἦκαχε	ἦπαφε
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσωσι
v. 436. ὅτ'	ὅ δ'
v. 444. κύων	κύων
v. 457. λόλον	δόλον
v. 460. ἐπιθήμεναι,	ἔτι βήμεναι,
v. 469. χεῖρες	χερσὶν
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δὶον	ὀδυρομένων εἰ δὶαν
v. 509. ἐβλάβεν	ἐβλάβη
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν
v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, ὅσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὅσων
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ
v. 555. ἐπ'	ἐν
v. 563. θελν,	θεάν,
v. 587. καὶ	οἱ
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν
v. 619. περὶ δινῆσαντο	περινήσαντο
v. 622. καὶ	οἱ
v. 649. πολυχμήτος	πολυκμήτου
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπέκ
v. 54. ἀνέρας, ἦδ' ἵππους,	αὐτοῖς ἦδ' ἵπποις,
v. 81. κεν	καὶ
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον
v. 126. ἦμενοι	ἡμεροὶ
v. 131. ἔσπετο	ἐπλετο
v. 145. καθ'	καὶ
v. 149. ἤρετο	εἶρετο
v. 151. ἐνθ' ἄρα	ἐνθάδ' ἄρ'
v. 183. ἠύχοντο	εὐχοντο
v. 194. ἴσαν	δύσαν
v. 209. ἐπὶ	ὅπῳ
v. 214. μὲν	ῥα
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

v. 250. καρήχτα δ'	κάρη δὲ οἱ
v. 258. ἄλλοθεν	ἄλλυδις
v. 283. αὖ	αὐθ'
v. 298. ἔωλπεν	έολπεν (1)
v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 329. αὐτῶν ἦδ'	αὐτῶν τ' ἦδ'
v. 384. τῷ δ' ἐπὶ	τῷ δ' ἄρ' ἐπ'
v. 388. σχέτλιε,	σχέτλιος,
v. 392. ὅς	ὅ
v. 418. ἔτι ἔλπη	ἐτ' ἐέλπη
v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 474. δ' ἐκεῖνο	δὲ ἐκεῖνο
v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ ῥα τότε
v. 526. ἐμπνέοντα	ἀμπνέοντα
v. 532. ἦδὲ	ἦε
v. 533. ἀολλίσσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 544. ἀρίδης	ἀίδης
v. 580. Ἐχέμμονα δηϊοτῆτι	ἐλὼν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 592.	in uncis.
v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 604. ἔνα	ἐνὶ
v. 631. Μόνυσον	Μόσυνον
L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 38. πόνου	γούου
v. 57. ἔζειν	ἐρρέεν
v. 65. τεθνεώτες	τεθνεῶτες
v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σχολιδός
v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 163. μίην	μίαν
v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 247. ἄτροπος εἰ μοῖρα,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
v. 254. ὄρνυτο	ὠρνυτο
v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 285. οὔνεκα	τοὔνεκα
v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 372. ἄρ'	ἀν'
v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 395. πολυῤῥοβόιοιο	πολυῤῥοβόιοιο
v. 426. δὲ	δὴ
v. 436. νεῶς	νεός
v. 488. ἦ μὲν	ἡμὲν
v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἦδὲ
v. 485. αἶψ'	ἄψ
v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρυόεσσαν
v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆσθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάροιθε τανύσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κῦδος φέρειν εἰ κῦδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχή ἐτ' ἐπερὶ πέτρῃ,	καναχῇ ἐτ' ἐπὶ πέτρῃ,	v. 311. ἐρμηνή	ἐρεμνή
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθείοσιν ἐπέφρα-	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπεφρά-
v. 640. κύσεν	κύσσειν	σεν	σατ'
v. 650. φήσασκεν ἐτ' ἔμμεν,	φαίης κεν ἐτ' εἶναι	v. 336. οἶ	τοῖ
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 376. οὔνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελ-	οὔνεκά οἱ μέλαν ἔλκος
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	λεν ἐτ' ἰκέσθαι,	ἐτ' ἵκανε, (3)
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ-	ὑποβορόθέντα θαλάσση·
v. 11. μαψιδίη	μαψιδίη	σης·	
v. 41-42.	lacuna.	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἄπο, στυφελοῖς —
v. 48. δῆ	δὲ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 79. ναιετάσκει	ναιετάασκε	v. 409. ἤροντ'	εἶροντ'
v. 99. Ἔνθ'	Ἔν δ'	v. 420. μέγα	μάλα
v. 103. ναιετάσκει	ναιετάασκε	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφὶ ἐ χρίσαν
v. 137. δὲ	δέ ἐ	v. 469. οἶ	τοῖ
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 496. a Rhodomanno in-	lacuna.
v. 235. ὀχέεσφι	ὀχέεσσι	ventus.	
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάροιθεν	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 304. ναιετάσκει	ναιετάασκε	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 519. εἵπου τις	τῶν εἰ τις
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 520. ἐλέεται νόος ἀνδρά-	νόος ἀνδράσι γίνεται
v. 333. θάττον	τυτθῇ	σιν ἐσθλοῖς,	ἐσθλοῖς,
v. 337. Τρῶας ἐτ' ἄλλους	Τρῶσιν ἐτ' ἄλλον (1)	L. X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἄλλ'
v. 338. λαὸν ἐπαΐσσοντας·	λαοῦ ἐπαΐσσοντας·	ἐτ' ἄλευομένους	μέγ' ἄλευομένους
v. 339-340.	lacuna.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 345. ἔδειςσε·	ἔσεισσε· (2)	v. 42. τοι ἐτ' ἀκείνῳ	κεν ἐτ' καὶ κείνῳ
v. 377. ἄρα	ἄφαρ	v. 54. ὥμοις	ὥμους
v. 378. τεύχεσσιν	τείχεσσιν	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 381. νεφέεσσι	νιφάδεσσι	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς δτ' ἀν' ἄλα-
v. 436. ἐν	ἐνὶ	δι' ἀζαλῆς φυλόχοιο Πύρ	λέην φυλόχον πύρ Αἰθό-
v. 438. κραδίη	κραδίη	βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 459. πάντας ἐτ' ἐπεί	παντ' ἐτ' ἐπειῇ	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 81. Ὑῖαλον, εὐγλώχινι	Ὑῖλλον, εὐγλώχινι
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 87. Χεδιόν τε,	Σχεδιόν τε,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 91. ἅμα πίονι	ἅμ' ἀπείριονι
v. 83. ὀλῆσση·	ἐλάσση·	v. 126. ναιετάσκειν	ναιετάασκεν
v. 88. μοῦνος	μοῦνον	v. 131. πονέουσιν	περ' εἴουσιν (4)
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 132. δ' ἄρ'	γάρ
v. 114. παρανήε	παρηνήε	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίησθα,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 136. ἴκηται,	ἴκηται,
v. 132. μήν	μίγη	v. 139. καὶ μιν αἶσπαίρου-	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρου-
v. 134. ἐγχεῖ	ἐγχεσι	σαν	σαν (5)
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·	v. 143. Φύλλαις εὐζωνος	Φύλλαις εὐζωνος
v. 195. αὐθις	αἰὲν	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 259. δόρυ	δορί	v. 194. ὥς ἐτεὸν καύσαιτο,	ὥς ἐτεὸν, κεκέδαστο
v. 260. ἥερα	omissum,	μέγας	μέλας
ἐτ' τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.	v. 241. ἔτ' ἔμιμνε	ἐτ' μίμνε
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε	v. 250. ἐννεσίη	ἐννεσίης
v. 299. Τρώεσσι	Τρῶσιν δὲ	v. 276. βεβλημένος	βεβολημένος

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίοντο, fortasse ἐσίοντο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc-coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔδρισε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepit. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείρετο expleatur, ea-que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohæreant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ' εἴουσιν· ἐτείρετο δ' οἱ φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

v. 277. νούσω, καὶ	νούσω τε καὶ
v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα
v. 357. ἔμπροσθεν ἐτ' ἐμβεβα- υίας·	ἐντοσθεν ἐτ' ἐμβεβαυίης·
v. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν
v. 398. με ἄσπετον	μ' ἀάσπετον
v. 405. ἐδάμασσα	ἔδαμ' αἶσα
v. 406. οὐ γούωσα ἐτ' τόσσον, ὅσον	οὔτι γούωσα τόσσον, ὅσσον ἄρ'
v. 408. κείνη	κεῖνον
v. 409 et 410. ἡδὲ	αἰ δὲ
v. 413. κώκυσεν,	κώκυς,
v. 428. ὄφελόν ποτε	ὄφελον τότε
v. 431. ἡώς·	αἰών·
v. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους
v. 459. μακρὸν πέρι κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.
v. 465. βοήσατο	γοήσατο
L. XI. v. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ
v. 9. ἱκελοι	εἰκελοι
v. 23. δὴ	δοῖ
v. 25. ἀνίη	ἀνίης
v. 56. ἐς δορὶ	ἀορι
v. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο
v. 63. αἰνὸν	αἰνοῦ
v. 66. ἐπὶ	τότε
v. 103. τῷ	τοῦ
v. 123. ὑπαὶ	ὑπὸ
v. 136. ῥοῆς	ῥοῆς
v. 161. δ' ἄρ' ἰαίνετο	δ' ἰαίνετο
v. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους
v. 194. λείπεν ἐτ' κραταιήν	λίπεν ἐτ' κρεμαστήν,
v. 195. ἐμπεφυῖαν ἐτ' ἐϋγνάμπτουσι χα- λινοῖς,	ἐκπεφυῖαν ἐϋγνάμπτοιο χαλινού,
v. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον
v. 209. τύψη ὑπαὶ	τύψεν ὑπὸ
v. 219. ἄγε θέσθ'	ἄζεσθ'
v. 249. ἀπροτίοπτον ὁμίχλην·	ἀπροτίοπτος ὁμίχλη·
v. 251. ἔλοντο	ἔλαιντο
v. 284. ἐπ'	ἄρ'
v. 286. μετ'	μέγ'
v. 324. αὐτευν.	αὐτευν.
v. 360. ἐντύναντο	ἐντύνοντο
v. 361. μίη—ἄρμη.	μίη—ἄρμη.
v. 365. τοῖται Ἀργείων	τοῖται ἄρ' Ἀργείων
v. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι
v. 372. βελέμνους,	βοεῖαις,
v. 379. δρόμος ἐτ' δ'	βρόμος ἐτ' θ'
v. 432. πόληος, ἑὼν	πόληος ἑῆς, (1)
v. 450. ἐπιθήσατο	ἐπεθήσατο
v. 472. συνηλλοίωτο	συνηλοῖητο
v. 495. καὶ	σὺν
L. XII. v. 30. πάντα	πάντες
v. 31. ἐν κλισίης	ἀς κλισίας
v. 43. ἅμα	ἀνὰ
v. 53. οὐ γάρ	οὐχί
v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν
v. 65. σφιν	σφισι
v. 76. πολλὰ	πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

v. 99. κάρτεος	θάρσεος
v. 103. ἡ Διδὸς	ἐκ Διδὸς
v. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,	ἔθος αἰπὺ λιποῦσα
v. 111. ἔνδοθι	ἀγχόθι
v. 124. ἐς	ἀν'
v. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
v. 135. ὀκρυόεντι	ὀκριόεντι
v. 164. ἐπὶ	ποτὶ
v. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
v. 186. οὐδεος	οὔρεος
v. 188. περὶ	ἄμφ'
v. 198. ἐν	ἐκ
v. 209. ἡμέας	ὁμέας
v. 212. γαίη ἀπειρεσίη· ἐτ' ἄμμιν	γαίη ἀπειρεσίη· ὑμμιν
v. 220. νῦν ἐτ' ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ ἐτ' ὀβριμόθυμοι,
v. 224. τι	κε
v. 236. μίμνεται	μίμνειν
v. 257. τοι	που
v. 258. πολέμου	πολέμοιο
v. 260. αὖ	αὖθ'
v. 275. Νέστωρ	Νέστορ
v. 277. τις	τοι
v. 284. μὲν	τὸν
v. 301. δ' ὑπ' Ἀρηῖ	κεν ὑπ' Ἀρει
v. 313. οὔρεϊ οὔτε	οὔρεϊ τ' οὔτε
v. 315. δ' ὁ	δὲ
v. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφίλοχος
v. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 333. αὖ	εὖ
v. 343. ἔργω ἐτ' ἀνακτας	ἔργον ἐτ' ἀνακτες
v. 394. γινῶναι	γινώμεναι
v. 410. εἶθεεν	εἶθετα
v. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
v. 445. τῷ	τοὶ
v. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
v. 461. ἴξαν	ἴξον
v. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
v. 476. ὅς	ἐγ'
v. 484. καὶ ἐπὶ	ᾧ ἐπὶ
v. 488. ἀφραδίη	ἐν κραδίη (2)
v. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
v. 496. ἐπὶ	περὶ
v. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμφεκάλυψε	ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε—
v. 528. ἦεν,	αἰὲν,
v. 544. ἄρα	ἅμα
v. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
v. 559. πού	γάρ
v. 564. οὔνεκά σφιν μέγα	οὔνεκ' ἄρα σφίσι
v. 580. οὔρεσι καγχαλώσσα	οὔρεσιν ἀσχαλώσσα
v. 383. ἀχθυμένη	ἐσσομένη
v. 585. φόνου· ἐτ' σφίσι	φόνω· ἐτ' μέγα
L. XIII. v. 4. περὶ	παρὰ
v. 19. φρένα	φρένας
v. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδὼν	ἐξανέδυ σανίδων
v. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλω
v. 68. ἄτρομοι	ἄδρομοι
v. 70. ἀνίαχοι	αὐίαχοι
v. 73. ἐπιβρίσουσι	ἐπιβρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσεα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶσα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existimat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεᾶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. δς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίῃ
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ ἐμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ ἐθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἥριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
et περιπίπτατ'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἐ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δμηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἐὰς (1)
κάρην
πουλὺν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐνι
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μί' ἡ
σε δέξατ'
ἄρα μέλλεν
καὶ
ἀρίδηλον
θεᾶ
ἄρα θέλγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἡγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτὸς (2)
ἔρριπεν
ὑπαὶ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτατ'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀψεί
L. XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδεος
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείθετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμὸν
v. 198. ἀπηέξηνθ'
v. 214 et 241. εὐπεπλον
v. 262. ἐκχυσο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψιαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχέμεν
ἄμ'
βλεφάροιν ἐλείθετο
συνέχοντο
ἀρήιον
ἐπηέξηνθ'
εὐπεπλον
ἐκχυτο
χέρματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμώεσκε
σπαργῶσα
ἡὲ et ἡ
ἐτ' ταίνεται
βλεφάροιν ἐχυντο
χεῦμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελδομένη vitiosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐελδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωομένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * * αἱ δ' ἐὰ τέκνα

ἄμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶ improbable, κοινῶ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

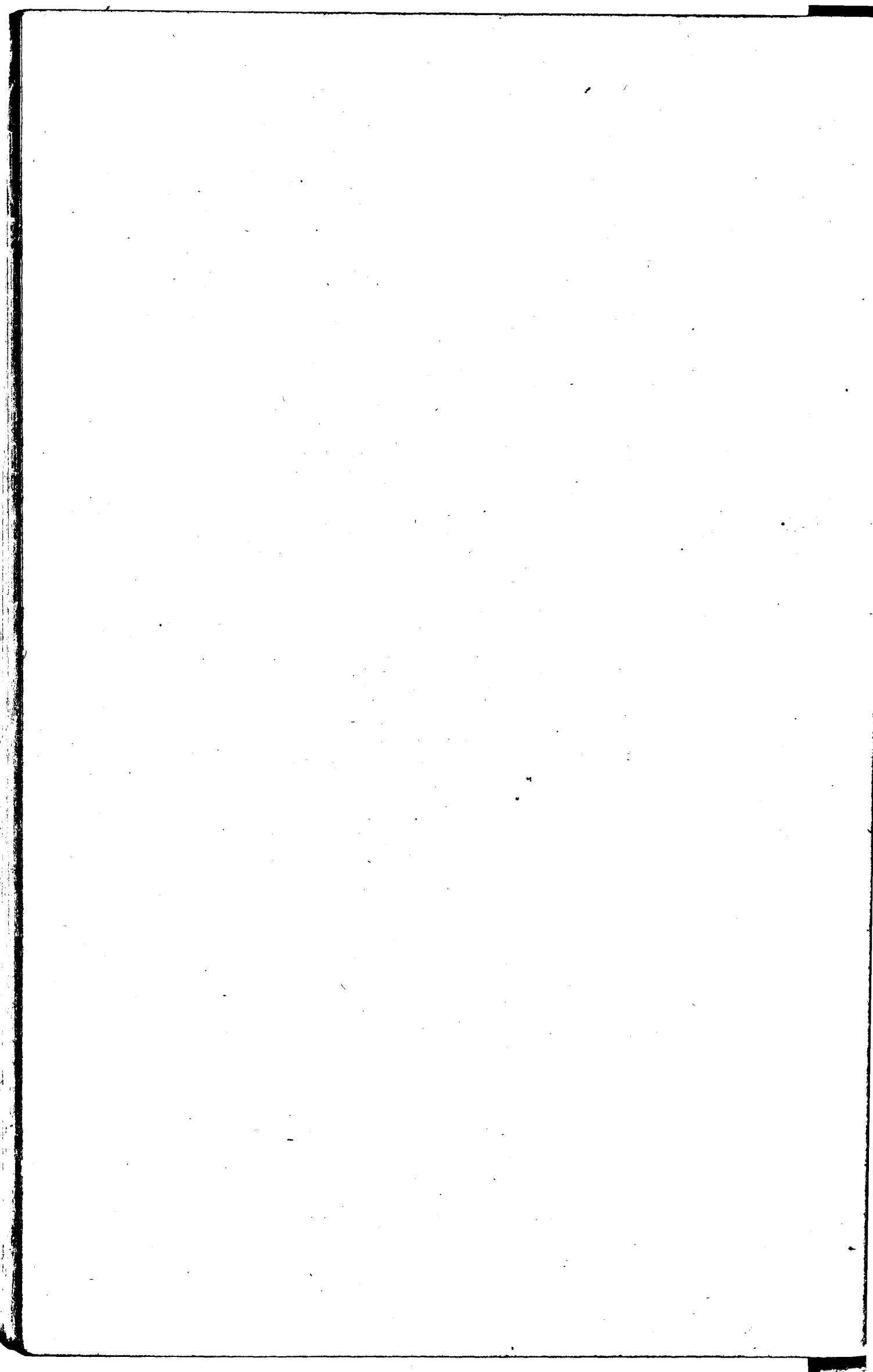
ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀχλύεντα, τὸν οὐκ ἶδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον, ὅπη γάμος ἐννυχος Ἡροῦς.
5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἔρωτος ἀγαλμα, τὸν ὥφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς δμηγυρίν ἄστρον
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
15 λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἦν καὶ Ἄβυδος ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου·
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἔρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πτολίεσσι νῆα ξυνέηκεν οἶστον,
ἥϊθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἱμερόεις τε Λεάνδρος ἦν καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἔβαιεν, ὃ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πολλῶν περικαλλέες ἀστέρες ἀμφω,
εἴκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κεῖθι περήσεις,
δίξέ μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρῶ
25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
δίξέο δ' ἀρχαίης ἀλιχέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτὴν;
30 Ἡρῶ μὲν χάρισσα, διοτρεφὲς αἶμα λαχούσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσση,
ἄλλῃ Κύπρις ἀνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέ ποτ' ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετῆλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθήρειαν ἱλασκομένη βασιλειαν,
παλλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέσκε θυγαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνεύοντας οἶστους.
Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδῆμιος ἦλθεν ἑορτὴ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδωνίδι καὶ Κυθρεΐῃ,
πανσυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἤμαρ ἰκέσθαι,
45 ὁσσοὶ ναιετάσκειν ἀλιστεφένων σφυρὰ νήσων,

MUSÆUS.

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosi, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Hærus erant.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Hærus nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Juppiter
nocturnum post certamen *introducere* in cætum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni exstincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Hærus in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?
Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt feminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.
Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλῆς ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνή τις ἐμιμνεν ἐνὶ πολλίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ περύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
50 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἄστος Ἀδύδου,
οὐδὲ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἥ γὰρ ἐκεῖνοι,
αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τὸσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσσον ἀγειρομένων διὰ κάλῃα παρθενικάων.
55 Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώρχετο παρθένος Ἡρῶ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρῃος ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσето κύκλα παρειῆς,
ὥς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἥ τάχα φαίης,
60 Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροίην γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλὰ δ' ἐκ μελέων Χάριτες βέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρῆς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δὲ τις Ἡροῦς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἐκατὸν Χάριτεσσι τεθήλει.
Ἄτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὗρατο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νήν διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὃς οὐ μενέαιεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἄλῃτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὀμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαίμονος ἑδρακὸν ἄστῃ,
75 ἦχι μόθον καὶ ἀέθλον ἀκούμεν ἀγλαϊάων·
τοίην δ' οὐ ποτ' ὅπωπα νήν κεδνὴν θ' ἀπαλήν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων.
Παπταίνων ἐμὸ γήσα, κόρον δ' οὐχ εὔρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνῃ λεχέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπῳ ἐφιμεῖρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἡρώ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τετὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυthereia, νήν παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λεῖανδρε, σὺ δ' ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμῆς ἀδόκητον ὀϊστοῖς
οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡροῦς.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνιχέτου πυρὸς ὀρμῇ.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος ὀϊστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
Εἴτε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεψε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἄλῶναι·
θάμβεε δ' εἶδος ἀριστον, ἔρωσ δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Haemonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiae incola , non vicinae civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.
Verum deae per aedem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem niveae rubebant circuli genae ,
ut rosa e calycibus bicolor : profecto diceret ,
Heros in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosae candida-indutae-tunica sub talis splendebant
puellae,] multae autem ex membris Gratiae fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.
Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.
Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriae sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunque per aedem vagabatur ,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedaemonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum:
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum , satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.
Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi, Cytherea, puellam uxorem praebes.
Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est: aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellae.
Gravia-patiens Leander, tu autem , ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpuleræ expers Herus.
Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.
Pulcritudo enim celebris emendatae mulieris
acutior hominibus est-veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus '
vulnus delabitur et in praecordia viri descendit.
Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

- 100 ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἴστατο κούρης.
 Λοξὰ δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀφθόγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὥς συνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
 χαίρειν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
 105 πολλάκις ἡμερόεσσιν ἔην ἔκρυπεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰάνθη,
 ὅττι πόθον συνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 φέγγος ἀναστείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥως·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέβαινε βαθύσκιος Ἑσπερος ἀστήρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὥς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν δμήχλην·
 ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἐστονάχизεν ἀθέσφατον· ἡ δὲ σιωπῇ,
 οἷά τε χωομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλάρωνα νεύματα κούρης,
 θαρσαλέη παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμήντος ἄγων ἐπὶ κεῦθεα νηοῦ.
 120 Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 οἷάπερ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃ δ' ἀνενείκατο φωνήν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεῖς;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἔλ-
 ἄλλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετῆρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθευικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, ἔοικότα παρθευικῆσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεί κλύεν οἷστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημῆϊα παρθευικῶν.
 Καὶ γὰρ σ' ἡϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθευικῆς δ' εὐδομον, εὐχροον αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβολημένος οἷστρον·
 135 Κύπρι φίλῃ μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίῃ μετ' Ἀθήνην,
 οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἴσῃν καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω·
 ὀλβιος, ὃς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη, ἥ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθι υ' δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὥς ἱέρεια μετέλεο Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ,
 παρθευικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐβέλῃσης
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθήρειαν,
 θελξινῶν ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καὶ, ἣν ἐβέλῃς, παρακοίτην,
 τόν σοι Ἑρῶς ἡγρευσεν εἰς βελέεσσι κιχῆσας.
 150 Ὡς θρασὺν Ἑρακλῆα θοὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἡγάγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένας οὐ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratam suam occultuit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.
 Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stellæ.
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatæ sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insans? quid me, infelix, virginem tra-
 his? alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata-est, convenientia virginibus.
 Feminæ autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminae,
 veneræ consuetudinum nuntia sunt minæ.
 Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:
 Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus-est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus-est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercu-
 rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

ἥ ποτε Μελανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνὴν,
155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.

Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.

ᾧ εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
θυμὸν ἔρωτοτόχοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.

160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
αἰδοῖ ἐρυθριώσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἔχνεσιν, αἰδομένη δὲ
πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἐδὼν συνέεργε χιτῶνα.

Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ

165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπῇ.

Ἦδ' ἡ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἑρώτων,
θερμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρῶ,
κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεποίητο Λεάνδρου.

Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,

170 τόφρα δὲ καὶ Λεῖανδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
οὐ κάμεν εἰσορώων ἀπαλόχρουν αὐχένα κούρης.

Ὅψ' δὲ Λεῖανδρῷ γλυκερὴν ἀνεείκατο φωνὴν
αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου·

Ξεῖνε, τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·

175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;

οἷ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;

Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγαο· πῶς γὰρ ἀλήτης
ξεῖνος ἐὼν καὶ ἀπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;

Ἄμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι·

180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐβελήσης
ὥς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μέμνεν,
οὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.

Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.

185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψης, τὸν οὖνομα καὶ σέο πάτρην.

Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.

Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,

ᾧ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ

Σηστιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας

190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλήσι τοκῶν.

Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι

ἡϊθέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ

ἔξ ἄλλος ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἡχή.

ᾧ φαμένη ροδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρείην,

195 ἔμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.

Λεῖανδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὅξ' ἐκέντρῳ

φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.

Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσσας

καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσειται· οἷσι δ' ἀνάσσει,

200 αὐτὸς δὲ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.

Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.

Ὅψ' δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἐννεπε μῦθον·

Παρθένε, σὺν δὲ ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,

εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσειται ὕδωρ.

205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανεύμενος εὐνὴν,
οὐ βρόμον ἡχέεντα περιπτώσσοιμι θαλάσσης·

Ἄλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
virginatē curans; irata autem Venere,
quem prius non amavit, *eum* in corde posuit toto.
Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
animum amorem-parientibus seducens (in) verbis.

Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
pudore rubefactam abscondens genam,
et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
sæpe circa humeros suam contraxit vestem.

Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
persuasæ ad lectum promissio est silentium.

Jam et suavamarum suscepit stimulum amorum,
urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri.

Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos,
tum et Leander amore-furentibus oculis

non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.

Tandem autem Leandro suavem emisit vocem *Hero*
verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:

Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.

Quis te fallentium verborum docuit vias?

hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?

Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
hospes existens et incertus, meo amori miscearis?

Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
non enim meis parentibus *id* placuit; si autem voles
ut hospes vagabundus mea in patria manere,
non potes obtectam celare Venerem.

Lingua enim hominum amans-conviciorum: in silentio
autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.

Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.

Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum *Hero*.

Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
in qua habitans cum ancilla quadam sola

Sestiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.

Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata roseam sub veste celabat genam
rursus pudefacta, suaque increpabat verba.

Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.

Virum enim varius-consiliis Amor sagittis domans
etiam rursus viri vulneri medetur; quibus vero dominatur,
ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.

Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.

Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.

Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
non fremitum sonantem exhorresco maris.

Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρῃον· οὐχ ἕκαθεν γὰρ
 ἀντία σείο πόλῃος ἔχω πτολίεθρον Ἀβύδου.
 210 Μοῦνον ἐμοί τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
 ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὅφρα νήσας
 ἔσσομαι δλκὰς Ἑρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
 Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὄψομαι οὔτε Βοώτην,
 οὐ θρασὺν Ὠρίωνα καὶ ἄβροχον δλκὸν Ἀμάξης·
 215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην.
 Ἀλλὰ, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
 μή μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
 λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φασσφόρον ἡγεμονῆα.
 Εἰ ἐτέον δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῖναι,
 220 οὔνομά μοι Λεάνδρος, εὖστεφάνου πόσις Ἡροῦς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
 καὶ νυχὴν φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων
 λύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστώσαντο φυλάξειν,
 ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
 225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
 ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκη,
 ἡ μὲν ἐδὼν ποτὶ πύργον, ὁ δ', ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα
 μήτι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
 πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
 230 Παννυχίων δ' ὁάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
 πολλάκις ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
 Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὀμίχλη
 ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
 ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης
 235 ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένην ὑμεναίων
 μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύων,
 εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
 Ὡς δ' ἴδε κυανῆς λιποφегγέα νυκτὸς ὀμίχλην
 Ἡρῶ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,
 240 θυμὸν Ἑρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου·
 λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο· πὰρ δὲ θαλάσση
 μαινομένων ῥοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων
 ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἰέρας
 τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις[σης]
 245 Δεινὸς Ἑρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσ-
 ἔστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
 Λάξω πῦρ, κραδίη, μὴ δεῖδιθι νήχυτον ὕδωρ.
 Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
 ἀγνώσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσσης
 250 καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
 Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
 ἀμφοτέραις παλάμῃσιν, ἐφ' ὃ ἔσφιγξε καρήνῃ,
 ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἐβρίψε θαλάσση.
 Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν αἰεὶ κατεναντία λύχνου,
 255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυς.
 Ἡρῶ δ', ἡλιβάτοιο φασσφόρος ὑψόθι πύργου,
 λευγαλῆς αὔρησιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
 φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σηστοῦ
 πολλὰ καμὼν Λεάνδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῆν.
 260 Καί μιν ἐδὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
 νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
 e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.
 Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
 e regione ostende per tenebras, ut *illum* intuens
 sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.
 Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
 non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
 Plaustrī:] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.
 Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
 ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
 lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.
 Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
 nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.
 - Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
 et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
 lychni testimoniis pacti-sunt servare,
 illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
 transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
 a-se inviti separati-sunt necessitate,
 ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per
 noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
 natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.
 Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
 tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
 tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo
 viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;
 sed is multifremi apud littora maris
 nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
 signum lychni lugubris observans
 lectique clandestini procul-speculantem nuntium.
 Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem
 Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
 animum Amor ussit festinantis Leandri ;
 lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
 insanarum undarum multisonum fremitum audiens
 tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
 talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :
 Gravis Amor et mare implacabile : sed maris
 est aqua, Ameris vero me urit intestinus ignis.
 Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.
 Ades mihi ad amorem ; cur fluctus curas ?
 ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,
 et dominetur ponto et nostris doloribus ?
 Sic fatus membris amabilibus exuit vestem
 ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,
 littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.
 Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
 ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.
 Hero autem alta lucifera in turri,
 perniciosis auris undecunque spirabat ventus,
 veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti
 multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.
 Et ipsum suam ad turrim deduxit ; ante fores vero
 sponsum anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους βραδείμigas ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνας,
 καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ
 265 εὐόδμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἴαχε μύθους·
 Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλλῃς νύ τοι ἄλμυρὸν ὕδωρ
 270 ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδοῦποιο θαλάσσης·
 δεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἐμοῖς παρακάτθεο κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν τάδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
 275 οῦ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰοιδός· [μῶν·
 οὐ δαΐδων ἥστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνὴν·
 οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 οὐχ ὑμέναιον αἶσιε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγῇ παστὸν ἔτηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμίλῃ,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὑμεναίων.
 Νῦξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστολός, οὐδέ ποτ' Ἥως
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νήχετο δ' ἀντίπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
 285 ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.
 (285) Ἡρὼ δ' ἔλκεσιπέπλος, ἐοὺς λήθουσα τοκῆας,
 παρθένης ἡματίη, νυχίη γυνή· Ἀμφοτέροι δὲ
 πολλάκις ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἡῶ.
 Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
 290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείῃ.
 (290) Ἄλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
 ἀλλ' ὅτε παχύνεντος ἐπὶ ἡλύθε χεῖματος ὥρη
 φρικαλέας δανέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
 295 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμειλιά θ' ὑγρὰ θαλάσσης
 (295) χειμέριαι πνείνοντες αἰεὶ στυφέλιζον αἴῃται,
 λαίλαπι μαστίζοντες ὄλην ἄλα· τωπτομένης δὲ
 ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθαδί χέρσῳ
 χειμερίην καὶ ἄπιστον ἄλυσκάζων ἄλα ναύτης.
 300 Ἄλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (300) καρτεράθυμε Λεάνδρε· διακτορή δέ σε πύργου,
 ἡθάδα σημαίνουσα φασφορίην ὑμεναίων,
 μαινομένης ὄτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 νηλεῖς καὶ ἄπιστος· ἤφελλε δὲ δύσμορος Ἡρὼ
 305 χεῖματος ἱσταμένοιο μίνειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
 (305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἄλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἑρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὐτε μάλιστα βαρυπνεύοντες αἴῃται,
 310 χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴῃται,
 (310) ἀθρόον ἐμπύπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης
 δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
 315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχὴ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
 et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
 bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
 sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti : satis nunc tibi salsæ aquæ
 odorisque piscosi graviter-fremetis maris :
 agedum, tuos sudores meo depone in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta est ; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis ; erat lectus, sed sine-hy-
 mnis ;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta ;
 non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum ;
 neque peragili quisquam saltavit chorea,
 non hymenæum cantavit pater et veneranda mater ;
 sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
 Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
 ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
 Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
 natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
 nocturnos insatiatus adhuc spirans hymenæos :
 Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
 virgo interdium, noctu erat mulier : utrique autem
 sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
 invicem fruebantur multivagis nuptiis.

Sed quando pruinosa venit hiemis hora
 horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
 profunditates instabiles fundamentaque madida maris
 hiemales spirantes semper quassabant venti
 turbine verberantes totum mare : vapulante autem eo
 jam navem nigram subduxit utramque in terram
 hiemale et perfidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercebat maris,
 magnanime Leander : nuntius vero te turris,
 consuetam monstrans lucem nuptiarum,
 furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro
 non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
 Sed amor et fatum cogeabat ; allecta autem amore
 Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 cunctim irruunt in littus maris.
 Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
 valde-sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab-unda undaolvebatur, accumulabatur vero aqua ;
 ætheri miscebatur pontus ; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρω δ' ἀντέπνεεν Εὖρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφένκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἀλίσστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖν Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἴερος δ' οὐκ ἤρκεσε Μοίρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὄρμῃ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὤκλασεν ὄρμη,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρβεε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοις ὀπωπαῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοις μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἶδε νυμφίον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἴπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον δν παρακοίτην,
(335) λύχνου σθεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαίδαλέον βῆξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
βοιζήδον προκάρηνος ἀπ' ἡλιβάτου πέσε πύργου.
340 Καὶ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus
sæpe quidem precabatur marinam Venerem ,
sæpe autem ipsum regem Neptunum maris ;
Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphæ :
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuosi potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem, eo adhuc morante , vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora, et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum ,
artificiosam dirumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito ,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima perniciæ.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀσυδος, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀσυδόθι); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Ἀδωνις, ἰδος, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.
Αἰμονίη, ἡ, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Ἀμαξα, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
Ἀρκαδίη, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Ἀταλάντη, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ἀτθίς, ἰδος, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; ὤμνη, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 324; conf. Βορέης.
Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat transiens Hellespontum procellis agitatam, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.
Βούτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλησποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ἔρως, ὤτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ inflixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἐρωτες, Amores, 307.
Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεύς, Διὸς, ὁ, Juppiter, 8, 137.
Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἦος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ἡς, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenæis invocabant, 275.

Ἡριγένεια, ἡς, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρώ, οὗς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et casitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἡώς, οὗς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη ὤμνη, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ὠνος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.
Κυθέρεια, ἡς, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπρίδιος, adj., Venerius; Κυπρίδιε ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπρίδιοι ὄμοι, consuetudo Veneria, 132.
Κύπρις, ἰδος, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.
Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαίμων, ὠνος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.
Λέανδρος et Λείανδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

ctesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrim Herus, 309-312-319-330.

Λείανδρος, δ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. Λέανδρος.

Αἶθνας, δ, Syriae mons, cujus accolæ Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μελανίων, ωνος, δ, Milanio, Atalantæ maritus primum repudiat, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, αἰ, Parcae, 307, 322.

N.

Νότος, δ, Notus ventus, 316.

Νύξ, κτος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, δ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀμίχλη, ἡ, Caligo, Nox, 280

Π.

Ποσειδάων, ωνος, δ, Neptunus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitatum preces mittit, 320.

Σ.

Σηστιὰς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcerrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

Χ.

Χάριτες, αἰ, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ωνος, δ, Orion stella, 214.